

BONA PAU

PREMSA
CORONA

Nº. 600 - Any LI - MONTUÏRI - FEBRER - 2003

■ La
representació
dels Reis va
captivar els
montuïrers

● Els Reis
Màgics
satiferen els
nins i
complagueren
els majors

● Les beneïdes
de Sant Antoni
s'haurien de
revaloritzar

BREUS

Montuïri: 2.600 habitants

La població empadronada a Montuïri el passat 20 de gener va arribar a la xifra de 2.600 habitants. Ara bé, no tots són persones nascudes a Montuïri, ja que cal considerar que 96 procedeixen d'altres països europeus (72, d'Alemanya); 134, d'Àfrica (sobretot del Marroc: 130); 71 d'Amèrica (d'ells 48 d'Equador i 14 de Colòmbia), i 9 d'Àssia (entre ells, 6 de Turquia).

Queixes d'alguns carrers

Notícia apareguda a *El Mundo / El Dia de Baleares* el dimarts 21 de gener de 2003: *El Consell cederà a Vilafranca la titularidad de algunas carreteras. El tramo de la calzada principal que atraviesa el pueblo y los 500 metros de la nueva vía de circunvalación. Antes serán asfaltadas.* Davant això un es demana: Qui és el titular dels carrers de Palma, Emili Pou, Bonavista, Ramon Llull, etc. del nostre poble? És la titularitat del Consell i la gestió de l'Ajuntament? O al revés? És de suposar que seria bo saber-ho, ja que a algú s'ha de demanar responsabilitats pel lamentable l'estat en què es troba el carrer de Palma, des del Revolt fins al cantó de Bonavista i la seva continuació amb Emili Pou. Com també qui és el titular per saber si s'ha de suportar el pas de camions de gran tonatge pels esmentats carrers; camions que provoquen trepidacions a les cases i pocs beneficis al poble. (Rebut per e-mail).

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socias, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata, Felip Munar i Munar, Gabriel Camps Ferrer, Miquel Mascaró Crespí, Joan Barceló Cerdà, Lluís Servera Sitjar i Andreu Vidal Rossinyol.

Administració: Martí Ferrer Sampol
C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

Correu electrònic: oabonapau@terra.es

L'annual trobada dels qui d'una o altra manera col·laboren amb **Bona Pau** tengué lloc el passat 25 de gener en el restaurant "Munper"

Millora a la carretera

A l'altura del quilòmetre 34 de la carretera de Manacor (prop d'Es Pinaró), entre Montuïri i Vilafranca, tram on hi ha una corba molt perillosa a causa de la qual s'hi han registrat tot un seguit d'accidents, el Departament de Carreteres del Consell de Mallorca ho ha asfaltat amb dues capes d'aglomerat asfàltic a fi de garantir als conductors un ús més segur per l'indicat punt quilomètric.

Vials laterals

Davant la seriosa dificultat que suposarà el nou desdoblament de la carretera entre Son Ferriol i Montuïri, el nostre batle demana al Govern que tenguí present el gran nombre de propietaris de finques que es veuran en sèries dificultats per arribar a les seves pertinences. Després d'aquesta reforma el terme romandrà dividit en dues parts i per això hem demanat —diu el batle— que es creïn uns vials de serveis en els laterals perquè els motoristes i tractoristes, sempre exposats a accidents, disposin de la pròpia calçada.

Aquesta revista ha rebut el suport de

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

ES GRAONS

Aprovació

La reposició de l'obra teatral "El Reis", amb la gran quantitat de "personatges" de Montuïri que la interpretaren —i molt bé, per cert— i el nombrós públic que acudí a presenciar-la, n'és una mostra positiva de l'interès cultural que en part romanía amagat i amb possibilitat de promocionar-lo.

Denúncia

Un altra vegada s'ha de denunciar la gent que s'oblida del "Punt verd". Des de cuines velles fins a altres objectes considerats "ferramalla" es veuen per alguns indrets de la vila i per camins o carreteres considerades secundàries o tirats dins torrents. I ara titlen tots els montuïrers d'abandonats. És l'aspecte negatiu.

2003: ANY MOLL

Reconeixement a la figura i obra de Francesc de Borja Moll

El Govern de la Illes Balears ha decidit que l'any 2003 sia dedicat a la memòria de Francesc de Borja Moll i a reivindicar els seus valors, així com el compromís social i cultural que va demostrar pràcticament per espai de tota la seva vida.

Moll va néixer a Ciutadella el 1903 i, per tant, enguany es compleix el centenari. I el fet de voler continuar el camí que ell va encetar significa afrontar nous reptes i adaptar-se a les realitats actuals a fi que la llengua catalana continuï essent el signe d'identitat del nostre país i a la vegada el principal element d'integració i d'unió de la nostra societat.

Aquest espai no seria suficient –ni de molt– per transcriure la seva densa activitat cultural. Ara bé, una vegada més és oportú deixar patent que “tot i mantenir-se al marge de l'activitat política i de la vida pública, Moll treballà incansablement per a la difusió de la cultura catalana i per a la divulgació d'una doctrina gramatical i ortogràfica comuna” (*Gran Enciclopèdia de Mallorca. Vol. 11*).

Sempre que podia assistia a actes culturals. Fins i tot vengué a Montuïri dia 11 de juliol de 1982 a l'acte d'inauguració de l'arxiu municipal juntament amb la seva filla Aina.

El qui firma guarda bona recordança d'en Moll, sobretot d'aquell temps que fórem alumnes seus, en particular essent-ne condeixebles amb un bon grapat de persones interessades a aprendre la nostra llengua, on, record, també hi assistia el mestre Josep Sanz Perelló. Tot perquè en el futur la poguéssim ensenyar als nostres alumnes, com així ho férem. No l'haviem pogut aprendre per espai de molts d'anys perquè les circumstàncies polítiques no ens ho permetien i tampoc per no disposar de qui ens l'ensenyàs. Per això podem donar fe que don Francesc fou un excel·lent mestre que d'una manera clara, amena i segura ens proporcionà les normes bàsiques per poder-nos expressar literàriament, així com parlàvem i parlam. D'això ja fa gairebé 40 anys, quan encara no era permès ensenyar-lo a les escoles, però amb el bagatge que ja d'iem poder-lo transmetre –cosa que férem més endavant– tan prompte ens fos autoritzat, als nos-

tres alumnes.

En el començament de l'actual curs acadèmic la Comissió per a la commemoració de l'any Moll ja va iniciar les seves accions, destacant la carta tramesa a tots els ajuntaments de les Illes Balears perquè s'adherissin a la celebració conjunta.

Dia 2 d'octubre a Ciutadella, la seva població natal, tengué lloc el solemne acte d'inauguració. L'acte de partida a Mallorca fou dos dies després, a Palma, a l'auditori del Conservatori de Música en un solemne acte literari-musical. I dia 21 del mateix octubre l'Any Moll s'iniciava a la sala de plens del Consell d'Eivissa i Formentera, també en un acte institucional.

De llavors ençà s'han anat proliferant i programant diferents actes i actuacions i difonent la figura i obra de Francesc de Borja Moll. Segons notícies ja s'ha presentat el primer volum de l'Atles Lingüístic del Domini Català; s'ha elaborat el logotip commemoratiu que publicam en aquesta mateixa pàgina, obra de Jaume Falconer; s'està elaborant una biografia preparada pel nostre col·laborador Joan Miralles i Monserrat, la qual s'inclourà en un àlbum fotogràfic del protagonista. També es preparen altres publicacions com l'obra selecta, els epistolaris, l'edició crítica de les rondalles mallorquines, la digitalització del Diccionari Català, Valencià, Balear; la creació d'una biblioteca virtual de les Rondaies... i moltes altres publicacions que s'entendran en el camp de les noves tecnologies, en el camp didàctic, en el camp de la investigació, dins l'àmbit acadèmic... com també s'han programat activitats divulgatives diverses entre les que no hi manquen tríptics, exposicions itinerants, espais radiofònics, edició en CD de les Rondaies, conferències, articles de premsa i moltes altres activitats i materials commemoratius de l'Any de Francesc de Borja Moll.

Hem d'esperar que aquest 2003: Any Moll també tenguí la deguda repercussió a Montuïri i que en un caire més ample i popular es promoguin i programin actes culturals que aquí difonguin i recordin la figura del filòleg i folklorista menorquí.

O. ARBONA

DOS DITS DE SENY

Salvar el prestigi

És molt important salvar el prestigi de les persones per molt insignificants que sien. Fins i tot es podria dir que és vital. Però, per desgràcia, són pocs, entre nosaltres, els qui s'aturin a pensar-ho. Són massa les vegades que es trepitgen els sentiments dels altres per tal de seguir el nostre camí. A vegades, a dret seny, descobrim defectes, llançam amenaces, criticam tant a un nin com a una persona d'edat, sense posar esment que ferim l'orgull del pròxim. Si ens aturàssim uns minuts a pensar una o dues paraules de consideració, amb una autèntica comprensió de l'actitud d'aquell a qui ens dirigim, contribuiríem en grau summe a alleugerar la ferida que produeix una crítica evitable o un desprestigi improcident.

Els qui tenen l'obligació o la tasca d'haver de jutjar sempre haurien de tenir en compte la importància de salvar el prestigi dels altres, tot considerant que el prestigi colpeix l'esperit per tot quan té de meravellós, ja que qualsevol cas de descredit és capaç de produir una impressió tan forta que pot afectar la més íntima sensibilitat d'una persona i fins i tot anul·lar-la per a la resta de la seva vida.

Quan un es veu, per exemple, en la necessitat d'haver d'expulsar qualcú del seu treball, hauria de considerar abans el rendiment que ha produït, fer-li saber els bons resultats que ha donat al llarg del temps que ha servit, dir-li que se senten orgullosos d'ell i fins i tot que no oblidaran mai la tasca que ha duit a terme el temps que allà ha treballat. O sia, aconseguir que el que se n'ha d'anar que se'n vagi tenint la sensació que els "deixa penjats". Que si poguessin i tinguessin treball per a ell, el conservarien.

En resum: no s'ha de deixar mai ningú malparat, s'ha d'aconseguir que el pròxim salvi sempre el seu prestigi.

SALOMÓ

Les gloses de n'Antònia Adrover Roig

L'art de glosar és un do que necessita d'un enginy i d'una pipella especials. Un glosador o glosadora sembla que comença el fil del seu cant a partir d'una observació espontània o d'un sentiment intens i directe. La seva exposició sol gaudir d'una gran agilitat. És el cas de les gloses de n'Antònia Adrover, recentment publicades en forma de llibre, i que gràcies de **Bona Pau** en coneixiem un bon ventall.

Convé destacar que una forma adequada d'acostar-se al món del glosat és consultar el llibre *"Manual del bon glosador"* de Felip Munar. A un escrit comentant aquest llibre el nostre amic Sion Nicolau recalava: *"Una glosa s'ha de dir o cantar en el precís moment que la canten en públic, s'han de dir i no s'han d'escriure, prèviament."*

Crida poderosament l'atenció el caràcter oral que condiciona la glosa. El glosador es manté a l'aguait del públic que escoltarà la composició. Sembla que aquesta és una de les raons de la connexió amb els oients. El tema de l'oralitat és apassionant. No hem d'oblidar que la poesia va néixer oralment i que els recitadors (o rapsodes) realitzaven les modificacions en viu, això és, "creaven" sobre el terreny de les seves actuacions. Així, segons l'emoció del moment, canviaven o repetien algunes de les peces que se sabien de memòria. Guiaven els esdeveniments de l'ahir a l'escalfor de l'avui. No ens ha de venir de nou que Blai Bonet en el seu llibre *"L'Evangeli segons un de tants"* afirmàs que no publicava res sense haver-ho passat pel sedàs de la lectura pública.

Val la pena dir que *"Les gloses de n'Antònia Adrover"* ens porten glopades d'aigua fresca. En Joan Barceló a un excel·lent article publicat a **Bona Pau** l'agost passat² deia unes paraules que mereixen reproduir-se: *"La nostra estimada 'trobadora', N'Antònia Adrover..., tragina saba de ruralia i carreranyes de mots destriats, madurs i clivellats, ben rimats, sadolls de bonhomia..."*.

L'autora, certament, regala i fa tenir presents uns valors que sovint oblidam i que, al cap i a la fi, són els més apreciats. En podem esmentar alguns: l'amor al poble nadiu, l'encoratjament als més joves, el record dels

qui ens han deixat, el pes de l'experiència o l'esperança enfront de la mort, entre molts d'altres. Algunes de les gloses amarades d'aquests valors són delicioses.

Un bon exemple és *"Teresa de Calcuta ha volat al cel"* que enalteix el testimoni de generositat i bondat ofert per aquesta religiosa que portava *"senzilles blanques robes"*.

Ens fa pensar que entre els seus voluntaris es trobaven i es troben persones de tota raça, procedència o religió lligats sols per voluntat comuna de fer el bé i d'acompanyar als més necessitats.

Unes altres gloses mostren com el filtre de la saviesa popular belluga entre el glosat.

La vivència del pas del temps proporciona un ribell inesgotable de perspectives. D'una banda, la vida va a parar al *"camí sense retorn"* que és la mort (parau esment a la glosa *"No hi ha retorn"* de la pàg. 52), però l'autora no es conforma i més endavant ens indica un altre desenllaç (com fa palès el títol de la glosa *"No mirem la mort com si tot acabàs"*). Aquell camí que aparentava sense retorn és un camí que segueix, que roman enfortit per l'esperança cristiana.

A les *"Dues gloses a l'amo en Miquel 'Parri'"* descobrim un consell realment valuós: convé escriure tenint en compte, sobretot, les coses que un té a dir i si res no hi hem de dir val més restar en silenci. El perill d'escriure per escriure pot ser caure en la buidor de continguts, en un simple moviment de paraules que, fins i tot garbellades, cap gra coli dins la senalla del lector. Sense dubte, és una observació profunda i que ha preocupat, prest o tard, a la major part dels qui es dediquen a l'escriptura.

Si bé serien moltes més les gloses a les quals ens podríem referir, en recordam una per la qual sentim debilitat, *"Una lloca"*, inclosa dins l'apartat *"Poesies inèdites"*. N'Antònia Adrover canta una lloca que no fa de lloca, que no persevera en la seva condició de gallina covadora, ans té cura del contrari. I des d'un bon començament es revela la tensió entre l'autora i l'au:

*"Jo tenia una lloca
que no volia covar*

*tots els ous se va menjar
amagada baix la roca;
amb ella res vaig guanyar..."*

És molt curiós que sigui així ja que ens haguéssim imaginat, al primer cop d'ull, una lloca mansa, dòcil, covadora dels vint-i-un dies tal com li pertoca i que, tot plegat, suraria tots o la major part dels pollets des de la placidesa del seu corral. Però es demostra la traça i la capacitat contempladora de n'Antònia Adrover en l'elecció d'un comportament no habitual, per sort, entre les lloques. És a dir, considera una gallina que *"Tot un any va basquejar"* en comptes de covar i justifica que acabi dins l'olla després de donar-li diverses oportunitats.

També, és ben digne de menció el *"Poema a la infantesa"*, preciosa poesia, que apropa la infantesa i la vellesa i que recorda una mica el començament d'una glosa d'en Pep Gomila Mesquida recuperada en el llibre *"Onomàstica i Literatura"* de Joan Miralles i Monserrat. Ambdós glosadors veuen la infantesa semblant a una edat d'innocència, amb un desig que prolongui el seu curs, en el cas de N'Antònia Adrover i amb un to de queixa al comparar-la amb la vellesa, en la glosa d'en Pep Gomila.

Per acabar, són molts els motius pels quals esperam que pugui, n'Antònia Adrover, oferir-nos noves gloses. Just que segueixen el mateix motlle ja ens complauran abundantment.

LLUÍS SERVERA SITJAR

1- *"Un manual per aprendre a ser un bon glosador"* Sion Nicolau, *Fora Vila Verd*, pàg. 11 *El día del mundo*, 4 de novembre del 2001.

2- *"La imatge comentada"* Joan Barceló, **Bona Pau**, pàg. 5 núm.594, agost 2002.

3- *"Onomàstica i literatura"* Joan Miralles i Monserrat, pàg. 148, *Biblioteca Miquel dels Sants Oliver*, núm. 4.

XII Concurs de Conte Curt Antoni Gomila-Sant Bartomeu 2003

BASES

La revista **Bona Pau** convoca el **XII Concurs de Conte Curt Antoni Gomila-Sant Bartomeu 2003**, patrocinat per l'Ajuntament de Montuïri i la Corredoria d'Assegurances Gomila S.A. amb les següents

BASES

1. Cada autor o autora solament podrà concórrer amb una sola obra, que serà inèdita, d'un conte curt escrit en llengua catalana i que tindrà una extensió que oscil·larà entre cinc i deu folis. Es presentaran original i quatre còpies escrites a màquina o ordinador a una sola cara.

2. Es firmarà amb pseudònim o lema.

3. Al principi o a la coberta de la narració, figuraran aquestes tres dades:

a) XII Concurs de Conte Curt Sant Bartomeu 2003.

b) El títol de l'obra.

c) El pseudònim o lema.

4. Dins un sobre petit tancat i adherit a l'obra literària, s'inclourà un escrit amb les dades següents:

a) XII Concurs de Conte Curt Sant Bartomeu 2003.

b) El títol de l'obra.

c) El pseudònim o lema.

d) Nom de l'autor o autora

e) Adreça

f) DNI

g) Edat

h) Professió

i) Telèfon

5. A la coberta del sobre petit tancat s'indiquen aquestes dades:

a) XII Concurs de Conte Curt Sant

Bartomeu 2003.

b) El títol de l'obra.

c) El pseudònim o lema.

6. El termini per presentar les obres conclourà el 21 de juliol de 2003. S'enviaran o s'entregaran a les oficines de l'Ajuntament de Montuïri (Mallorca) dins un sobre gros on constarà: "Ajuntament - XII Concurs de Conte Curt -Plaça Major, 1 - 07230 Montuïri (Mallorca)".

7. El veredict del jurat, que serà inapel·lable, es farà públic la nit del 15 d'agost de 2003 en el mateix acte en què es pronunciarà el pregó de les festes de Sant Bartomeu. Tot seguit, s'efectuarà el lliurament de premis que hauran de ser recollits personalment.

8. Premis:

8.1. Un primer premi de 751,27 €uros (125.000 ptes), patrocinat per la Corredoria d'Assegurances Gomila S.A.

8.2. Un segon premi de 450,75 €uros (75.000 ptes.), patrocinat per l'Ajuntament de Montuïri.

8.3. Un tercer premi de 300,51 €uros (50.000 ptes.), patrocinat per l'Ajuntament de Montuïri.

9. Les obres guanyadores passaran a ser propietat de les entitats convocants les quals es reservaran el dret de publicar-les. Per aquest motiu, les persones guardonades entregaran un disquet amb el text de l'obra (format Word) al Coordinador del Concurs, el dia del lliurament de premis. No es retornaran les obres no premiades.

10. L'entitat convocant designarà el Coordinador del Concurs.

Montuïri, 3 de febrer de 2003.

VIII Concurs de Conte Curt Juvenil Sant Bartomeu 2003

La revista **Bona Pau** amb el patrocini de l'Ajuntament de Montuïri convoca el VIII Concurs de Conte Curt Juvenil Sant Bartomeu 2003 amb les següents

BASES

1. Hi podran participar tots els menors de 25 anys, nascuts a partir de 1977 i empadronats a Montuïri.

2. Els premis per aquest VIII Concurs de Conte Curt Juvenil seran els següents:

1r premi 180,30 €uros (30.000 ptes)

2n " 120,20 " (20.000 ")

3r " 60,10 " (10.000 ")

3. Les altres bases són les que apareixen en els números 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 i 11 corresponents al XII Concurs de Conte Curt Antoni Gomila-Sant Bartomeu 2003, publicades en aquesta mateixa edició de **Bona Pau**.

Nombre de vehicles a Montuïri

La premsa diària va publicar fa alguns mesos que Montuïri era una de les poblacions de Balears amb major nombre de vehicles per habitant. I ara, per satisfer la curiositat de certes persones interessades transcrivim la situació a 31 de desembre de 2001, segons l'Institut Balear d'Estadística

Turismes:	3.807
Motos:	145
Camions:	330
Tractors industr.	5
Altres	29
Total vehicles:	4.316

bar

Ca na Poeta

music

Carrer Major, 7 • Telf. 64 65 29 • Montuïri

La imatge comentada d'aquest mes la dedicam a n'Antoni Miralles Mas, "Botet", un home que ha sabut compaginar el seu profús tracte amb els arbres amb la seva dilatada afecció per la música.

Antoni "Botet" és un home de tracte senzill i respectuós, discret i d'un posat un xic seriós; és una persona no gaire ambiciosa: es conforma amb allò que té. Ara, jubilat, la seva vida transcorre deixant escolar els dies en el camp o bé dins ca seva, sense gens de fressor.

Té setanta-cinc anys i és jubilat. Va néixer a Montuïri dia vint-i-dos de maig de 1927 i està casat amb n'Antònia Mayol Fullana. Del matrimoni, en tingueren un fill, en Guillem, i una filla, n'Antònia, que està casada i que, de més a més, ha fet padrí al nostre personatge.

Com ja hem dit, una de les tasques més engrescadores que ha tingut ocupat n'Antoni ha estat el tracte i la cura dels arbres. Sembrar, empeltar, esmotxar, podar... són activitats que l'han tingut enfeinat durant moltes hores de la seva existència. D'altra banda, també hem de considerar que ha fet feina durant una partida d'anys en el CIM desenvolupant aquesta mateixa feina. Per això, podem afirmar que Antoni Miralles "Botet" ha estat un veritable arboricultor de la nostra vila. Aquesta afecció ja li nasqué de jovenet: quan una home, en Miquel "Pellusco", que era empeltador, el convidà a anar amb ell per ajudar-lo; aquesta és la llavor de la feina que l'ocuparia tota la vida. Com a bon coneixedor de tota casta de plantes, no cal dir que també és un gran afecionat de la vinya i el vi. "El vi és un ser molt senyor", diu, "quan vaig a manejar el vi procur estar tranquil i fer la feina tira a tira i bé". I és que al capdavant aquesta és la manera de fer feina amb amor: perquè el treball amb amor, tal com diu Khalil Gibran a *El profeta* "és sembrar la llavor amb tendresa i segar la collita amb joia, com si el vostre ésser estimat n'hagués de menjar-ne el fruit". Perquè si en el treball no es posa amor "trepitjau el raïm de mala gana, i la

LA IMATGE COMENTADA

Antoni Miralles "Botet" va tocar 49 anys amb la banda, però també va fer de la seva feina -el tracte amb els arbres- una manera d'esbargir-se

vostra mala gana destil·la un verí en el vi".

D'altra banda, i seguint el camí fressat dels padrins, Antoni "Botet" segueix els cicles lunars a l'hora de treballar amb els arbres. Així, la influència de l'astre de la nit condiciona les feines que hi fa: per exemple, tots els arbres de fulla caduca es poden en lluna vella i el de fulla perenne, en la lluna nova o, com diu una dita popular, "si no vols l'arbre corcat, en lluna vella ha de ser tallat".

El tracte tan proper amb els arbres i les vinyes han fet que n'Antoni "Botet" en fos un bon coneixedor, que tingués una sensibilitat especial envers aquests éssers. Només així podem entendre n'Antoni quan diu que la majoria dels arbres de la nostra vila estan descuidats i que no se'ls até amb la cura necessària. A més a més, la seva asseveració no només va adreçada al maldament dels arbres sinó que ho generalitza a l'estat del camp mallorquí: un abandonament progressiu del camp seria fatal pels pagesos mallorquins i, de retop, també en patiria les conseqüències el sector turístic. Antoni "Botet" creu que avui dia les fora viles ja no rendeixen i que ara el temps val més; s'ha perdut en part l'esment i la dedicació que abans s'hi tenia, la feina es fa de pressa i no es té cura dels detalls.

Una altra activitat que l'ha tingut ocupat durant un llarg període ha estat la música: Ja quan era un al·lotell se sentí atret per l'art de la melodia; així, durant quaranta-nou anys de la seva vida va tocar a la banda de música de Montuïri. El seu clarinet podem dir que ha tocat a la nostra banda -net i clar- mig segle: el darrer cop que el poguérem escoltar va ser l'any 1995, a la festa del puig de Sant Miquel.

En definitiva, estam parlant d'un home que va fe de la seva feina, el tracte amb els arbres, una manera d'esbargir-se; d'un dels molts montuïrers que -recordem els quaranta-nou anys que va tocar a la Banda- han treballat desinteressadament per al nostre poble.

ANDREU VIDAL

Poema

Als meus néts

Per ANTÒNIA ADROVER

Vengueren els Reis,
dugueren joguines
an els nins i nines
i també an els més vells.

Ja se n'han tornats
com feien abans
i s'han emportat
els estudiants.

No van amb camells,
van amb avion
i els deixen a ells
repartits pel món.

Pobres al·lotets,
quan brusqueja i neva
i els temps són tan freds
i ells, lluny de ca seva.

Menjau molt i bé
per guanyar en el fred,
posau-vos també
un bon abrigit.

S'ha dit que...

Per la vila ja hi comença a haver-hi moguda electoral quan encara manquen prop de quatre mesos per treure les urnes. Es veu gent intrigada en voler saber quantes candidatures sortiran a Montuïri i qui seran els nous candidats. Per ara sols se'n sap un. Però... s'esperen sorpreses. I encara n'hi ha que afegeixen: "Ja és hora de saber-ho per començar a reflexionar".

Ven desapareixent del nostre vocabulari moltes paraules que temps passat se sentien amb freqüència i ara la joventut no les utilitza. Com per exemple: capgirar, decantar, escometre, sorna, cadell, capta, atiar... i moltíssimes més. Seria bo que qualcú es dedicàs a recollir-les perquè no es perdessin.

El Reis Màgics arriben massa tard i, per si fos poc, encara van a missa. Molts de pares agrairien que a més tardar fos entrada de fosca.

Ja s'han oblidat els foguerons de

Jordi Mayol Amengual (de ca na Serra) tocava els platerets a plaça la nit de cap d'any, acompanyat de Francesc Ramis Verger

Sant Antoni amb aquella agradosa torrada. Convendria recuperar-los. O és que la joventut passa de tot?

Si un refrany diu: *Aigua de gener, ompl les botes i el graner.* Enguany s'hi afegí aquest: *Neu de gener, tot l'any va bé.*

Altres temps molta gent solia patir sedes, sobretot als peus, a les mans i a les orelles i fins i tot al nas (a aquests els titllaven de pallassos), i sols curaven amb "pols d'estiu". I avui...?

Després de mols d'anys de penjar a la part de dalt de l'altar major de l'església les neules indicadores del temps nadalenc, es proposa que es pengin en el llanterner central i d'aquí espargir-les per tota l'església i el seu símbol arribaria millor a tothom.

A Sabor d'en Gaspar Socies li han entrat a la caseta; no li han robat res perquè no hi tenia res de valor però li han fet tal destrossa de portes i persianes, que per arreglar-ho s'hi haurà de posar la mà. I a **Sabor** d'en Francesc Manera li han robat tres anyells i a **Ses Maïoles** de ca na Joana Gomila Roscar uns quants pollastres molt guapos. I encara hi ha altres robatoris que els perjudicats amaguen.

Va sortir als diaris una denúncia contra una construcció il·legal a fora vila. L'Ajuntament passà "la pilota" al Consell i encara no se sap com es resoldrà la situació.

Enguany el rei moro va esser un magrebi i per altra part es comentava que fou el qui entregà més joguines als nins. Per què serà?

De cada any assisteix més gent a la rebuda del Reis Màgics. És se-nyal que la seva venguda de cada any va a més.

ANY 2015

...DE GALÍCIA, DE LLEVAR "XAPATOTE"? NO. NO!

ES QUE VOLIA FER LA XIMENEA NETA I HE CAIGUT PEL FUMERAL...

Enguany els "quintos" no posaren fulles de figura de moro als portals de les al·lotes fadrines. I ho agrairen.

S'espera que ben prest s'adobi la farola rompuda que hi ha en el Pou del Rei. Així com està, desdiu.

Hi ha gent que es vol desfer d'animals de companyia i no sap com ni on cridar. Si es posen en contacte amb la Clínica Veterinària trobaran solució.

Se suposa que prest l'Ajuntament farà un pla de sanejament fi de minvar els deutes dels quals l'acusen els regidors de l'oposició.

Es va alabar l'entrevista que es va fer a Pere Miralles pel "Canal 4" de TV a l'entorn de Sa Canova i per les adequades reflexions sobre agricultura ecològica i agricultura industrial.

No se sap per quin motiu ni els "quintos" ni la 3ª Edat no varen participar com de costum a les carrosses de Sant Antoni. Segur que no fou un oblit.

Cuines i altres objectes considerats "xatarra" es veuen per alguns indrets de la vila i carreteres secundàries. No es comprèn com encara hi ha gent que s'oblida del punt verd.

Es tornen sentir persones nervioses comentant que lladres de "guant blanc" entren dins les cases i se'n duen doblers i objectes de valor.

EN XERRIM

L'AJUNTAMENT INFORMA

EL PAVELLÓ MUNICIPAL SERÀ INAUGURAT DINS EL MES DE MARÇ

Una vegada que s'han acabat les obres de l'estructura bàsica del pavelló esportiu en Es Revolt, en aquests moments estan realitzant les obres dels acabats interiors, com els revestiments, la part elèctrica i altres obres menors que estan previstes que acabin a finals del mes de Febrer. I s'ha previst la inauguració pel proper mes de Març.

JA HAN COMENÇAT LES OBRES DE REHABILITACIÓ I ASFALTAT DEL CARRER DE PALMA

Després de les diferents gestions que va realitzar l'Ajuntament de Montuïri, primer amb el Govern Balear i posteriorment amb el Consell Insular (una vegada que ha assumit les competències de carreteres), ja s'han començat les obres d'adequació, rehabilitació i asfaltat del carrer de Palma. L'Ajuntament recomana a tots els ciutadans que durant el temps que durin aquestes obres segueixin les recomanacions de circulació i al mateix temps disculpin les molèsties que per aquest motiu poden sofrir.

El camp d'Es Revolt serà ampliat i s'hi instal·larà gespa artificial

AQUESTA SETMANA COMENÇARAN LES OBRES DE REFORMA EN EL POLIESPORTIU ES REVOLT

Aquestes obres que es duran a terme per a la rehabilitació i ampliació del camp de futbol, a més de la instal·lació de gespa, i la millora de les infraestructures en general, ha suposat, per part l'Ajuntament de Montuïri, l'adquisició de quasi uns cinc mil metres quadrats dels terrenys del voltant.

Les obres les realitzarà l'empresa Polygram Ibèrica S.A., una entitat especialitzada amb aquests tipus d'obra i que ha duit a terme, pràcticament, la reforma de tots els camps de futbol de les illes i de molts dels camps de gespa artificial de la península.

Amb aquestes obres el camp de futbol de Montuïri passarà a tenir les mides adequades per a la pràctica d'aquest esport i equiparar-se als altres equips militants de tercera divisió. Reforma està previst que finalitzi en el termini de tres mesos i la inauguració podria fer-se dins les festes de Pasqua.

El pressupost total de les obres ascendeix a 740 mil euros.

EL DISSABTE DIA 1 DE MARÇ : "SA RUA"

El recorregut serà el mateix de l'any passat, concentració i sortida davant l'Hostal, carrer d'es Pujol i arribada a Sa Plaça Major. On hi haurà el jurat que puntuarà l'originalitat i el bon gust dels participants. Per participar-hi poden apuntar-se fins un dia abans.

Les inscripcions es faran a l'Ajuntament, en horari d'oficina.

Sa Rua estarà amenitzada pel duet musical: Joan i Xesc, i tots els participants tendran gratificacions a més dels premis que s'atorgaran a les diferents categories de "Carrosses", "Comparses" i també individuals.

S'acosten els darrers dies. "Sa Rua" enguany serà el primer de març

Cap d'Any

Després de les dotze campanades a plaça, símbol de l'anunciament del nou any 2003, la gent es va espargir i foren molts els qui encara varen gaudir de la resta de la nit vella, uns a la vila, a ca seva; altres anaren a diferents a restaurants del terme o de fora poble o bé a sales de festa, però tots amb l'afany de continuar tan bé com pogueren aquella nit, presagi de tot un any.

El Reis Màgics

La tradicional cavalcada dels Reis Màgics provinents d'Orient arribà a Montuïri la nit del 5 de gener amb el mateix desig d'anys anteriors: complaure la cànida innocència dels infants de Montuïri i també la ingenuïtat de qualque major. A plaça i ja peus a

A plaça en el moment de les 12 campanades participant de l'entrada gojosa a 2003

La cavalcada de les beneïdes de Sant Antoni reuní molta gent en el Dau

Com és tradicional, nins i majors cantaren gloses en honor a Sant Antoni

terra, després de saludar tota la multitud que els esperava i retre visita a l'autoritat municipal, participaren a la celebració eucarística i tot seguit començaren a distribuir la multitud d'obsequis i regals als infants de la vila que ansiosos ja els esperaven. Fou una nit de goig i de sorpreses pels nins i nines de Montuïri.

(Continua a la pàgina següent)

BLEARS
jove

"SA NOSTRA"
CASA DE BALEARS

(Ve de la pàgina anterior)

Obra teatral**Representació dels Reis**

Com ja detallam amb més extensió a pàgines posteriors, la reposició de l'obra teatral Els Reis no pogué ser més ben celebrada per la multitud d'espectadors que ansiosos es varen agombolar com pogueren dins l'església, ja que, tot i ésser tan gran, gairebé no donà cabuda a tots els qui desitjaven contemplar-la. Fou un èxit dels actors montuïrers.

Presentació d'Unió Mallorquina

El passat 10 de gener es va celebrar el sopar de presentació del comitè local d'Unió Mallorquina amb el desig que aquest reinici suposi ésser present en el consistori local i obtenir volts dins l'àmbit autonòmic a les properes eleccions del 25 de maig. Si fa 4 anys es varen donar aquí les primeres passes i poc temps després del comicis de 1999 ja no se'n va saber res més, ara es pretén que amb aquest nou comitè s'assolesqui un nou im-

Maria A^a Munar i els membres del Comitè Local d'UM el dia de la presentació

puls. Segons es va anunciar, aquest comitè local estarà integrat per Pere Mayol Mayol com a president, Jaume Bonet Company, secretari i tres vocals —Joan Manera Trobat, Bartomeu Bennassar Verger i Gabriel Ferrer Mora— completaran aquesta incipient directiva. La seva primera feina serà, segons indicà Maria A^a Munar, qui presidia l'acte, "preparar la candidatura i els programes per a les pròximes eleccions, una implantació que suposarà una passa més perquè UM tenguí representació a l'Ajuntament de Montuïri". També hi eren presents al-

tres dirigents d'UM, entre ells Damià Nicolau, coordinador general i Maria Vanrell, secretària d'implantació.

Beneïdes de Sant Antoni

El diumenge dia 19 en Es Dau i després de la missa de les 12 es varen celebrar les tradicionals beneïdes de Sant Antoni. Com anys anteriors, no mancaren les carrosses, els cavalls, un gran nombre d'animals de companyia i molta gent per rebre la benedicció, a més presenciar la cavalcada. També es varen sentir un bon grapat

Ortopèdia MANACOR

**Àngel
Ascaso
García**

**TÈCNIC
ORTOPÈDIC**

Plaça Rector Rubí, 3
Tlf. 971 552 614
Fax 971 462036
07500 Manacor

El
rector
dispersa
gojós
l'aigua a
un nin
que amb
una
gàbia
anà a
beneir el
seu
ocellet

de gloses, la majoria de les quals fent al·lusió al Sant, demanant, agraïnt o comentant favors. I algunes alienes a la celebració. Els integrants de la cal·vada haurien pogut essent molts més

Bernat Fiol, a Galícia

Un montuïrer que treballa de bomber a l'aeroport de Son Sant Joan, Bernat Fiol Garau, a mitjan gener pas-

sat es desplaçà a Galícia amb la finalitat de llevar petroli i "xapatote" de la costa embrutada a conseqüència del vessament del vaixell "Prestige".

Neu a Montuïri

Enguany, com succeí fa exactament 4 anys, tornà caure neu a Montuïri el 31 de gener. Fou una nevada semblant, ja que sols va durar unes hores el matí, entre les 8 i les 12, i no molt forta. Quasi totes les teulades roman-gueren blanques de neu, aproximada-ment 3 o 5 centímetres, però passa-des les dues de l'horabaixa, ja es tor-naven veure al seu color habitual. Així i tot el matí el termòmetre oscil·là en-tre 1 i 2 graus.

La mallorquinitat de Colón

El nostre paísà Gabriel Verd no s'a-tura en les seves investigacions orien-tades al reconeixement oficial de la mallorquinitat de Cristóbal Colón. En són una prova més els documentats articles que insereix en el número 18 de la revista que sobre el tema acaba d'aparèixer.

Condol

La mort el passat 8 de gener a Palma de Miquela Ferrer Fontirroig, de 93 anys, mare del nostre col·laborador Biel Camps i del seu germà Jaume, fou molt sentida per l'equip que treba-llam a **Bona Pau**. Des d'aquí els tras-metem el nostre condol.

Carta al Director

Aclariment

Sr. Director:

El Club d'Esplai Es Turonet vol adreçar aquestes línies als lectors/es de **Bona Pau** en motiu d'unes parau-les emeses en el discurs de la Regidora de Cultura dia 6 de gener a l'Església de Montuïri abans de la re-presentació de l'Adoració dels Reis Mags, amb les quals es va adjudicar la creació del nostre grup d'esplai a Montuïri, fet que ens va ofendre. Els cinc joves i al·lotes que amb molt d'es-forç i constància aconseguírem la cre-ació i consolidació del grup d' esplai consideram que no mereixem aquesta negació dels nostres petits mèrits. És cert que l'Ajuntament ens dóna suport econòmic en algunes activitats però aquest fet no dóna legitimitat a la Regidora perquè s'adjudiqui la iniciati-va de la creació del Club d'Esplai.

Per tant volem aprofitar aquesta missiva per agrair aquest suport econòmic, que esperam sigui sempre igual i que, encara que no pot ser mai suficient, sí que és necessari; i a l'hora reclamar l'autoria per part nostra de la creació del Club d'Esplai. De les nos-tres activitats se n' aprofiten els in-fants, al·lotes i joves del poble. D'aquesta manera és el nostre desig aclarir que no volem ser utilitzats per cap formació política de cara a penjar-se medalles ja que la feina és nostra i la feim amb un desinterès total i amb moltíssima d'il·lusió i sempre en bene-fici de tot el poble.

També volem aprofitar per donar les gràcies al Rector del poble que en tot moment ens ha ajudat i si no hagués estat per ell i la seva empena aquest projecte d'ocupació del lleure no hau-ria estat possible.

Moltes gràcies per la publicació d'aquesta carta.

Signat: Monitors de Es Turonet

En general, els nins i nines de dins les carrosses espargien llepolies al públic

Restaurant

Es Molí d'en Perons

Tlf. 971 64 60 99 • Carrer Molinar, 51 • Montuïri

Pau Rigo Amengual, nou Enginyer Industrial

"En general, els joves avui no tenen inquietuds polítiques; lluiten per sentir-se bé amb ells mateixos"

Amb el semblant seriós i els cinc sentits pendents de les nostres possibles preguntes ens està observant mentre col·locam unes quarelles damunt la taula. Un poc inquiet, els seus ulls, que demostren un temperament despert, no perden detall. Ens referim a Pau Rigo Amengual.

Recentment acabats els seus estudis d'Enginyer Industrial (especialista amb estructures), té tot un món per davant, tota una vida. El col·loqui amb ell és desenrotlla d'un mode agradable i sense presses.

Nasqué a Pollença el 25 de març de 1977. Té ara 25 anys. Viu amb els seus pares a Montuïri. Va anar al Conservatori fins als 18 anys. Té aprovats tres anys de trompeta i cinc de piano. A punt d'examinar-se pel sisè, no pogué fer-ho degut que començava estudis superiors a Barcelona. És una de les trompetes de la nostra banda. Té una germana, na Francisca, de 22 anys.

– On feres els teus estudis superiors?

– A l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers Industrials de Barcelona.

Per part nostra direm que el Centre d'Estudis Superiors anomenat, pertany a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC). Set anys d'Universitat ben aprofitats. El novembre de 2002 acabà els estudis aprovant amb un deu i

Matrícula d'Honor. Abans havia obtingut una beca del Ministeri. No ha perdut el temps.

– Has començat ja a treballar?

– No. Però durant un any vaig fer feina a la Universitat, en el Departament d'Estructures.

– On desitjaries començar la teva feina?

Un breu somriure guaita a la seva cara.

– Encara no ho he pensat seriosa-

En relació al poble considera que "si volem adquirir el nivell de cultura corresponent és necessari que tots ens hi involucrem, prenguem consciència del fet i junts actuem en conseqüència"

ment –ens diu–. Alemanya és un país capdavanter en aquest aspecte, però dins Espanya també estam molt preparats. Hi ha empreses que no tenen enveja a les estrangeres. M'agradaria fer feina a prop. Als mallorquins ens agrada tenir a mà la roqueta.

– Sembla que a la Universitat és més nombrosa de cada dia la presència d'estudiantes. A què es deu aquest fet que es va enregistrant des de fa anys?

– Jo diria que abans, familiar i socialment, la dona estava més discriminada; avui disposa de més possibilitats per accedir a molts de llocs de treball importants i lluita amb igualtat de condicions que els homes.

– Quin és el secret per tenir èxit en els estudis?

– No crec fer cap descobriment en dir que l'estudiant ha de tenir esperit de sacrifici, constància i capacitat d'autosuperació. Sobretot estudiar el que tu vols, el que t'agrada. I encara afegiria –ens diu– aprendre a estudiar, i una dedicació constant. S'ha d'anar molt alerta a perdre el temps.

– Quin tipus d'inquietud predomina avui dins l'ambient dels joves –ells i elles– universitaris?

Està uns moments abans de contestar.

– Jo diria que, en general, els joves avui no tenen inquietuds polítiques. Estam en un estat democràtic diferent de dècades passades, quan els estudiants demanaven els seus drets. Els joves lluiten per sentir-se bé amb ells mateixos. El ventall de possibilitats per desenvolupar el seu esperit és més

Montuïri

971 646 460

Bar Can Pieres

extens que fa anys i procuren aprofitar-lo.

– Creim que l'estudiant que es pren la seva feina seriosament disposa de poc temps per a l'esplai; però així i tot algun moment el pot dedicar a algun hobby. A què et dedicaves tu, en els moments diríem lliures?

– El meu temps lliure l'aprofitava per venir cada uns quants mesos a veure la meua família i al·lota. Però a Catalunya, com que m'agrada el motor, anava a presenciar algun ral·li i també algun concert. Durant les vacances llegia.

– Com veus el fet cultural al nostre poble?

– Em sap greu opinar sobre aquest punt, però si he de contestar el què sent diria que hi ha poca activitat cultural, començant per les institucions. Pobles del voltant tenen més animació en aquest aspecte. He de reconèixer que des de fa un cert temps, sí, es va notant una certa inquietud literària. Consider, però, que si volem adquirir el nivell de cultura corresponent és necessari que tots ens hi involucrem, prenguem consciència del fet i junts actuem en conseqüència.

– Sabies que pel poblat talaiòtic de Son Fornés hi passà algun o alguns i destruïren la pedra que presentava el monument megalític i cometeren altres excessos?

Li sorpren la notícia.

– És molt lamentable; no ho sabia. Els qui han fet tal malifeta no eren conscients del què feien. Si són de per aquí, que no ho puc creure, destrueixen el seu, el nostre patrimoni. Però sien d'on sien eliminen una referència històrica vital que ateny les nostres arrels. Aquí hi juga un paper molt important la cultura, precisament.

– Què penses del món, de la nostra societat de la qual formam part? Ens referim a nivell nacional.

– Pens –contesta després d'un moment de silenci– que tampoc no hem de ser catastrofistes en vistes al futur. Però hem de ser conseqüents amb els ideals que ens han inculcat els nostres pares. És necessari educar les persones des de nins en un clima de respecte i solidaritat.

– Per ordre de preferència, pots dir-nos tres elements adequats per passar el temps i als quals ets afi-

cionat?

– M'agrada la música, la literatura, l'esport i el cinema.

– Per quin tipus de literatura tens preferència?

– Els llibres que consult són variats. Però sí, tenc unes preferències. Uns temes que consider interessants són els de filosofia: fan pensar. Naturalment que estiguin al meu abast intel·lectual.

– Alguns títols o autors?

– M'agraden Camús i Kafka, també he llegit "Càndido", de Voltaire i conec B.F.Skinner.

– Dius que també t'agrada el cinema. Què opines de l'actual cinema espanyol?

– Comença a esser molt interessant. No és el cinema que ens presentaven fa anys. El d'avui és diferent. T'exposa problemes socials i humans, d'actualitat, generalment són produccions molt ben realitzades. Es veuen amb gust.

– Pots citar-nos alguns títols de cintes espanyoles o no, que segons tu són interessants?

– Clar que sí. Mira: m'han agradat "Los lunes al sol", "Lugares comunes", "El hijo de la novia", "La vida es bella"... entre altres.

– Senyala algunes composicions musicals que destacaries de tot el panorama melòdic actual.

– Abans de res he de dir que m'a-

(Continua a la pàgina següent)

LAPIS

joies per a tots

- Taller propi artesanal
- Gran varietat de dissenys i preus
- Certificat de garantia i autenticitat

Obert 7 dies a la setmana, de 9,00 a 19,00 h.

Ctra. Palma - Manacor, Km 28 • 07230 Montuïri, Illes Balears
Tlf. 971 16 16 00 • Fax 971 64 64 27 • www.lapis.com.tr • palma@lapis.com.tr

(Ve de la pàgina anterior)

grada especialment la música clàssica, i d'aquesta podria citar compositors a dotzenes. Per abreujar et diré que m'entusiasmen Chopin, Mozart i Malher. En quan a figures actuals som un admirador de Bruce Springsteen.

– Abans hem parlat del fet cultural del nostre poble. De quin mode es podrien organitzar els interessats per cultivar l'esperit?

– No sé com contestar aquesta pregunta, però... consider seria interessant que un grup amb inquietuds d'aquest tipus s'organitzàs i creàs un ventall ample d'activitats portant una

activitat constant de cara al poble. Com més joves s'hi integrin, millor.

– El grup del què parles és pot dir que té forma: El Patronat de Música. Ja s'hi han afegit dues seccions més: "S'Esbart des Pla" i recentment el "Grup Literari". És el model que tu proposes?

– Perfecte. El que fa falta és que s'hi integrin més grups que podien esser de dibuix, pintura, teatre, cinema, etc. El fet enriquiria culturalment el poble.

– La TV i la premsa ens estan donant diàriament notícies catastròfiques, negatives, ja sigui pel que pertany a l'element humà, com a desastres de la naturalesa. Podries fer

un comentari sobre la qüestió?

– Sí... —està un poc pensatiu—. Crec que existeixen aquests fets lamentablement, però hi ha altres notícies que també ens poden fer estar optimistes. Per exemple: la quantitat de voluntaris que acudeixen a llevar el "fuel" de la costes de Galícia. És un exemple de solidaritat. Les nombroses ONG que treballen arreu del món i les organitzacions religioses que actuen a països del tercer món per eliminar o atenuar els sofriments humans... Podríem assenyalar més casos que ens farien es- ser optimistes.

– Insistim sobre la cultura. Com veus el nostre poble en aquest aspecte en vistes al futur?

Li costa contestar.

– Bé —ens diu—, tal volta aquest futur de què parles, si no hi ha un interès col·lectiu, podria esser un poc incert. Tots hem de posar per part nostra el que puguem perquè el nostre poble es destaquí. Es quasi una obligació. Esper i desig que el que vendrà sigui un futur lluminós.

La conversa ha estat agradable per l'entrevistador. Molt interessant. En Pau ha tingut una frase encertada quan es referia al nostre poble: "Un futur lluminós". Aquest futur és el que desitjam per a ell i per a tots els joves —ells i elles— que lluiten per obrir-se pas en la vida. Aquesta joventut és el demà del nostre poble.

MIQUEL MARTORELL ARBONA

Glosa

Una mosca

S'altre dia esterrossava
a dins un gran sementer
i una mosca se'n vengué
a picar-me a una cama.

La mir i la torn mirar,
te peg o no et pegaré;
sa sentència se va fer:
li peg i la vaig matar:
davall ventre vaig mirar,
sis paparres hi tengué.

Feia sol, no feia fosca
i la vaig tornar mirar;
no me vaig equivocar:
sis paparres a una mosca.

TÒFOL MASSANET

Milestone No 69862-6702: Caja y brazalete de acero inoxidable, cristal curvo de zafiro irrayable, corona a rosca, sumergible hasta 100 metros, incorpora cierre oculto con pulsadores de apertura de alta seguridad, disponible en modelos de señora y caballero.
www.mauricelacroix.com

MAURICE LACROIX
Switzerland
Tomorrow's Classics

Fermin
joyeros

Porto Cristo - Manacor - Cala Millor

Una foto dels anys 1910

Es tracta d'una de les fotografies més antigues del nucli urbà de Montuïri que hem trobat. Encara que no sigui tan clara com seria de desitjar, així mateix a la part central i a dalt, a més del puig de Randa i l'església i campanar, es destria clarament el molí de Can Perons (així s'anomenava abans del seu enderrocament, els anys 20) allà on després el metge Miquel Ferrando va edificar el gran casal que avui encara es coneix pel seu nom, tot i que és propietat de Margalida Mateu.

Aleshores el casc urbà era molt petit. A la part de baix, a l'esquerra, veim les cases d'Es Dau on hi vivien els senyors d'Es Dau, naturalment abans de l'actual urbanització, i tots els terrenys eren seus. Els arbres del mig cobrien el pou d'Es Dau, d'on s'hi treia aigua amb la qual s'hi abeuraven les bèsties quan a posta s'hi aturaven. Per altra part, fins i tot s'observa que el campanar fa quasi un segle estava en

molt més bon estat que en l'actualitat, ara més erosionat amb el pas del temps. Observam també que la casa coneguda per Can Ferrando, situada a la part de dalt del carrer des Puig encara no s'havia edificat, com també ara veim en aquesta foto altres cases que avui, des d'on es va tirar, no es veurien. El carrer del Velar de sa Torre tampoc existia i en el de Sa Torre (que en temps passat portà els noms, primer de Cedron i després de General Mola), sols hi havia edificis a un costat: al cap de cantó hi vivia la família de Coloma "Perons", després la casa on ara viu Gaspar "Vermell", Ca na "Marrona", Ca na "Bulla", Can "Laro" i ja després començaven les quatre cases que va edificar en Joan Servera, qui aleshores tenia arrendat Sa Torre. I finalment cal preguntar-se: Què feien aquests dos homes que passen per davant la càmera un a peu i l'altre damunt una somereta?

Curiositat històrica

És interessant veure la nota de les despeses "pel funeral i altres" que quan es morí Joan Mateu Mas (27 octubre 1923) deixà escrites el seu fill. Així es troben a un document particular:

Per drets parroquials i funeral	105 pts.
Per la cera del funeral i	
acompanyants...	153 pts.
Pel baül.....	30 pts.
Als picapedrers, per la tomba...	22'75 "
Aiguardent, timbres i altres.....	76 pts.
Misses gregorianes, 30	75 pts.
Esquela mortuòria als diaris...	50 pts.
Total despeses.....	511'75 pts.

Ferreria Rafel Miralles

Més de 20 anys
treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

NOTABLE ÈXIT EN LA REPRESENTACIÓ D'UNA PEÇA TRADICIONAL MALLORQUINA

L'església, marc adient en l'Adoració del Reis d'Orient

Nombrós públic va gaudir de debò la nit del 6 de gener

Totes quantes persones caberen dins l'església de Montuïri la nit del 6 de gener de 2003 pogueren gaudir de la meravellós interpretació teatral de l'"Adoració dels Reis d'Orient", en versió reduïda i en vers, d'una altra obra més extensa i amb el mateix títol, que el binissalemer Llorenç Moyà Gilabert de la Portella (1916-1981) va compondre l'any 1966. Una peça "mig coverbo, mig tragèdia", tal com expressà al començament, el majordom, "perquè així agradi a més gent". I segur que el floret d'intèrprets ho aconseguí; uns amb més encert que els altres, però tots amb un afany de complaure la inquietud dels presents que, per altra part, no deixaren de parar esment a una tradicional representació gairebé oblidada per les persones d'edat allà presents i que temps enrere ja l'havien contemplat en aquesta o altres versions.

Tots, des del Rei Herodes —obstinat en tallar el cap als infants per tal de conservar el seu regnat— fins al darrer dels criats o servents —desitjosos de servir tan gran senyor—, així com tot el seguit d'intèrprets —majordom, secretari, general, reis d'Orient, doctors de la Llei, sibil·la, Sant Josep i Maria Santíssima, àngel i fins i tot dimonis— aconseguiren complaure un auditori

Des del començament de la interpretació d'Els Reis fins a l'acabament, el públic no va deixar de seguir-la amb interès

que havia acudit al nostre temple —en aquesta ocasió, adequat en un portentós teatre— per esser testimonis i gaudir d'una més o manco fidedigna representació d'un fet bíblic, històric, del què els creients conserven permanent memòria.

El fet de poder representar una obra d'aquesta envergadura, encarnada per

intèrprets aficionats o esporàdics montuïrers, suposa un gran esforç, una ferma dedicació en el transcurs de la preparació, i moltes hores d'assajos, en particular pel director que forçosament s'havia de veure obligat a "manar per la mà" tant els novells actors, desitjosos d'oferir una digna funció, com els experimentats veterans, a fi de conjuntar tot l'espectacle.

I fou aquest mateix director i coordinador, Honorat Moll Ribas, el qui va haver de satisfer la curiositat de tantes persones desitjoses de saber com, quan i de quina manera es va "cuinar" tot aquest entrellaçat espectacle, per altra part ben condicionat de llum i de so, posteriorment lloat d'una manera categòrica per la totalitat dels qui tingueren la satisfacció de poder-lo presenciar.

Amb les següents paraules en Norat ens explicava com fou la gestació abans de l'exhibició d'aquesta obra:

— Devers Pasqua vàrem parlar amb na Maria Verger, regidora de Cultura, de dur a terme la representació de l'Adoració del Reis.

— I una vegada decidits, quina fou la següent passa?

BIP **Super Montuïri**
supermercados Extens assortit
Gran varietat de productes d'alimentació

Peix congelat • Carnisseria • Xarcuteria
Panaderia • Fruita i verdura • Begudes • Neteja
I TOTA LA NOVA GAMMA DE "LEADER PRICE"

Av/ Es Dau, s/n

Tlf. 971 64 67 60

Montuïri

Honorat Moll fou el director i coordinador de la representació teatral de l'Adoració dels Reis d'Orient

– Ens posàrem d'acord en la necessitat d'aconseguir un text de dita Adoració a fi d'eleger-ne un d'entre tots el que, sense dubte, existien escrits en català.

– I us decidíreu, per quin?

– Pel del misser Llorenç Moyà Gilabert de la Portella, en un text reduït.

– Quan començàreu a cercar gent?

– Ja era el mes de novembre quan començàrem a cercar possibles actors per interpretar els diferents papers que l'obra requereix.

– Ara ja podem saber qui foren els que interpretaren els diferents papers, perquè tothom els va veure.

– Herodes, rei de Jerusalem: Llorenç Amengual; majordom d'Herodes: Tomeu Ferrer; secretari d'Herodes: Miquel Amengual; general d'Herodes: Guillem Morlà; Melcion, rei blanc d'Orient: Josep Mas; Gaspar, rei roig d'Orient: Joan Socies; Baltasar, rei negre d'Orient: Bernat Rossinyol; criat de Melcion: Jaume Ramonell; criat de Gaspar: Cristòfol Amengual; criat d' Baltasar: Guillem Nicolau; doctors de la Llei: Rafel Ribas i Jaume Roca; sibil·la: Emi Coronado; Sant Josep: Jordi Mayol; Maria Santíssima: Llúcia Bosch; Nin Jesús: Joan Manera; àngel: Joana Mª Roca, dimoni: Joan Ramis.

– A més de tots aquests, també un bon grapat d'altres persones que no veiérem varen intervenir. Podries completar la nòmina.

– Des d'un altre angle participaren com apuntadores: Antònia Miralles i Catalina Ferrer; com a tècnic: Xisco Ramis i maquillatge: Laura Amengual. Les notes musicals foren molt ben interpretades pel conjunt instrumental de l'Escola de Música, la Coral dels Antics Blavets i la coral Mont-Lliri, tots sota la direcció de Vicenç Juan Rubí, donant un color i calidesa humana incapaç

Tots els actors foren aplaudits amb ganes a l'acabament de l'obra: la seva interpretació bé s'ho mereixia

d'aconseguir en música gravada, malgrat sigui més perfecta. I finalment s'ha d'afegir la participació d'Antònia Garcias com adjunt a la direcció, i jo mateix com a director i coordinador.

– No s'ha dit quan fou l'inici dels assajos.

– Els assajos començaren el mes de desembre, d'una manera intensiva. Com a mostra es pot dir que les setmanes de Nadal i Cap d'Any, a petició dels mateixos intèrprets, es va assajar cada dia manco els dissabtes de Nadal i de Cap d'Any. O sia, hem de parlar de persones extraordinàriament responsables.

– És de suposar que també voldràs expressar alguns agraïments.

– Sí. En primer lloc, a l'Ajuntament per la seva col·laboració i patrocini; a la Fundació Teatre Principal de Palma, per haver-nos deixat l'esplèndid vestuari i, d'una manera especial, a la parròquia per la cessió de l'església i les facilitats donades tant pels assajos com per a la instal·lació de l'escenari i equipament necessari per al correcte desenvolupament de l'obra.

Com també volem deixar patent, per part nostra, la satisfacció de tots els assistents davant la fidel i respectuosa interpretació d'una obra que una vegada més haurà deixat empremta dins Montuïri. Un elenc a qui públicament felicitem en atenció als mèrits propis.

O. ARBONA

Restaurant

PUIG DE SANT MIQUEL

Cuina mallorquina Forn de llenya

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

Les dues obres del segle XX a la vila

Dues obres d'envergadura, podríem dir públiques, s'han duit a terme a Montuïri durant el segle XX. Dues construccions erigides en el poble i que eren d'absoluta necessitat per al bé i ús del montuïrers; les quals, en general, s'han vist alabades per la immensa majoria de la gent del poble. Es podria assegurar que són les dues edificacions alçades pels ajuntaments que regien el poble en el seu temps, encara que d'ideologies gens semblants; però així i tot varen complaure satisfactòriament els veïns perquè el poble les necessitava: ens referim a l'Escola Pública i a la Casa de la Vila.

Aquest febrer es compliran els 68 anys de la inauguració de les Escoles, edifici que posteriorment portaria el nom del batle que regia aleshores el Consistori: Joan Mas i Verd. Era el 24 de febrer de 1935.

La inauguració de la nova casa de la vila tengué lloc 33 anys després, el 14 de gener de 1968, essent batle Gaspar Oliver Barceló. Ara n'ha fet, per tant, 35.

Dos edificis singulars vists amb bons ulls, que el poble aprovà en el seu temps i pels quals hi han desfilar pràcticament tots els montuïrers, encara que per motius ben distints, però a tots han beneficiat directa o indirectament.

La foto de dalt ens mostra els alumnes —nins i nines— que aquell primer curs

(1934-35) anaven a l'escola acabada d'inaugurar. Els mestres eren Sebastià Perelló, Bartomeu Mir, la seva esposa Maria Tauler i Francisca Vidal. Sols 4 professors per a tota aquesta trcalada de nins i nines davant els 18 de l'actual curs escolar. (Com han canviat les coses!).

Els alumnes que aquí veim ja són molt majors. Els qui llavors tenien, per exemple, 10 anys, avui, si són vius, en tenen 78.

La fotografia de la casa de la vila correspon a dies després de la inauguració quan encara no hi havia arbres sembrats. Avui, però, la plaça i l'Ajuntament han sofert algunes modificacions, d'una manera particular la plaça i la balustrada del balcó així

com algunes interiors, tant d'un com de l'altre edifici.

De poble... a poble dormitori?

Els anys seixanta del segle passat foren una època de ruptura per a l'economia i la societat mallorquines. L'aparició d'un fenomen no conegut fins aleshores, el turisme de masses, significà un gir brusc que primerament confongué i després va canviar la manera de ser dels mallorquins.

Aquest turisme acabà amb una Mallorca d'economia agrària —quasi bé de subsistència— i de pensament conservador. Fou com una flaire d'aire nou que permeté als mallorquins de l'època conèixer altres gents, formes de vida i cultures que, en principi, resultaven xocants.

El nivell de vida augmentà i passàrem de ser una de les "províncies" més endarrerides de l'Estat espanyol a la que tingué el Producte interior brut més alt. Entràrem lentament al temps del benestar.

Evidentment no tot fou bo. Aquest mateix turisme comportà una destrucció del litoral de l'illa que amb el pas dels anys veié com li creixien les urbanitzacions com a bolets a una tardor humida. Un urbanisme agressiu sense cap regulació i que ha servit a altres zones que s'incorporaren posteriorment al món del turisme per planificar com no s'han de fer les coses.

En l'aspecte social, molts dels valors humans d'aquella Mallorca conservadora quedaren "obsolets". Començaren a imperar-ne uns altres que es regien més per interessos econòmics. És l'època de l'enriquiment ràpid, dels *nuevos ricos* i del que tot val si així s'aconsegueixen doblers.

Avui presentem un document que pot ser ens mostri clarament com ha canviat Montuïri durant aquests darrers trenta anys. Com el teixit econòmic del poble ha sofert una destrucció lenta, però progressiva, amb la desaparició d'antigues indústries i petits negocis i comerços que li donaven vida. La dependència cada vegada major de Palma com a punt de referència econòmica i la possessió del cotxe com a mitjà individual per efectuar els desplaçaments cap a la ciutat. La desaparició de l'agricultura com a eix vertebrador de l'economia local. La facilitat de compra de nous vehicles (cotxes, bicicletes, etc.) abans que la reparació continuada dels antics a cas mecànic. La crisi del petroli del començament dels

anys setanta que forçà el tancament de moltes petites empreses, especialment les de materials de construcció i la creació de grans superfícies que han fet desaparèixer l'antic botiguer.

El document és un llistat de comerços, indústries i serveis de l'any 1970 extret del volum *Anuario General de Baleares (edición 1970-71)*. Vos convidem a que el vos ho mireu per si en voleu treure alguna conclusió o reflexió.

Montuïri

Villa con Ayuntamiento de 2.708 habitantes y 4.341 Ha. 43 áreas y 66 centiáreas de extensión, perteneciente al partido judicial de Manacor. Dista 28 Km. de la capital y 20 de la cabeza de partido, sobre la carretera Palma - Manacor. Carreteras a Palma, Manacor, Petra, Santa Maria, Porreres, Sineu y Llucmajor. Celebra fiestas el 24 de agosto, feria el 8 de septiembre y mercados los martes. Correos, telégrafos y teléfonos. Altitud 170 m. Sus coordenadas geográficas son: latitud Norte 39° 34' 00", longitud Este 6° 40' 00".

De tierras fértiles, produce cereales, legumbres, almendras, higos, albaricoques y maderas. Cria ganado y tie-

En Vicenç "Sutro" era molt conegut durant la d'ècada dels 70 i molt abans. Aquí el veim assegut a l'escala del molí de Can Vermell

ne fábricas de tejidos, cemento y conservas de cerdo.

La población se halla situada en un montículo que sobresale entre terrenos llanos y entre sus edificaciones notables cabe citar la Iglesia Parroquial, de estilo gótico y bonito campanario, y la Casa Consistorial de reciente construcción. A dos kilómetros de la villa y sobre un cerro se levanta el oratorio de San Miguel, lugar de devota romería, en la tercera fiesta de Pascua de Resurrección. Montuïri cuenta con "Es Cossiers", danzas antiquísimas de gran valor folklórico.

Comprende las siguientes entidades de población: Ca's [sic.] Gospet o Molí den Gospet y Es Puig.

PREFABRICATS

FABRICACIÓ DE

BALUSTRADE I

BIGUES DE TAULO

IMITACIÓ FUSTA

Servei de transport propi per a tota l'illa
Magatzem i oficina

Ctra. Palma-Manacor, km. 28,5 • 07230 Montuïri (Mallorca)

Tlfs. magatzem: 971 64 67 44 • 971 64 60 95

Tlf. particular: 971 64 61 73

Alcalde y Jefe Local del Movimiento:

D. Gaspar Oliver Barceló

Secretario de la Corporación

Municipal: D. Bartolomé Verger Serra

Juez de Paz: D. Bartolomé Ramonell Aloy**Cura Ecónomo:** D. Guillermo Rigo Amengual**Comandante Puesto de la Guardia Civil:** D. Juan Moreno Granero**Jefe Local de la C.N.S.¹:** D. Francisco Ginard Vidal**Jefe Local de la Hermandad de Labradores y Ganaderos:** D. Mateo Jordá Mateu**Médico titular:** D. Juan Ferrando Gallard**Maestros Nacionales:** D. Pedro Roselló González, D. Melchor Matas Homar, Doña Jerónima Juan Cerdá y Doña Antonia Torelló Gelabert.**ABONOS**

Aloy Garau, J. – Palma, 4 Tel. 24

ALBAÑILES

Bauzá Moll, J. – San Bernardo, 8

Garau Marimón, G. – Gral. Franco, 17

Mayol Veñy, M. – Avda. Es Dau, 18

Miralles Tous, J. – S. Fernando, 3

ASERRADORAS

Pizá Artigues, M. – Crta. Manacor

AYUNTAMIENTO

Ayuntamiento – Pl. España, 1. Tel. 1

BANCOS

Banca March – Gral. Franco, 24. Tel. 55

Caja de Crédito para la Construcción. – Gral. Franco, 38

Caja de Pensiones para la Vejez y Ahorro. – Gral. Franco, 12. Tel. 10

BARES

Bar Molí Ca'n Rigo. – Molinar, 21. Tel. 85

Bauzá Gomila, M. – G. Franco, 7. Tel. 17

Cañellas Cunill, J. – Gral. Franco, 11. Tel. 13

Cerdá Pocoví, C. – Gral. Franco, 2

Miralles Cerdá, R. – Gral. Franco, s/n. Tel. 4

Llabrés Amer, J. – Crta. Manacor

Sánchez Sánchez, J. – García Ruiz, 7

Taberner Darder, R. – Plaza España, 9

Verd Cerdá, M. – Molinar, 26

BICICLETAS (Reparación)

Arbona Roca, M. – Gral. Franco, 20

Martorell Mayol, L. – Bernardo Amer, 16

Mesquida Lladó, M. – Palma, 83

BODEGAS

Manera Gomila. – Palma 26. Tel. 35

BOLSOS (Fábrica)

Martorell Pocoví, A. – San Bartolomé, 14. Tel. 34

CARNICERIAS

Font Siurana, M. – García Ruiz, 24. Tel. 5

Mayol Arbona, A. – P. Vte. Mas, 13. Tel. 59

CARPINTERÍAS

Arbona Miralles, A. – García Ruiz, 62

Isbert Grimalt. – Palma, 157. Tel. 43

Manera Fullana, G. – Pl. Vieja, 6. Tel. 28

Mayol Miralles, G. – Palma, 55

Munar Nicolau, A. – R. Llull, 6

Roscar Jaume, G. – Palma, 112

Sampol Cerdá, B. – Plaza España, 10

Verger Moll, J. – Palma, 134

La Casa de la Vila d'aquell temps

CEMENTOS

Miralles Riera, J. – E. Pou, 15. Tel. 22

Pizá Artigues, M. – Crta. Manacor.

Sastre Mayol, M. – Son Manera.

CEREALES

Gomila Tous, B. – Emilio Pou, 40. Tel. 6

Pizá Artigues, M. – Carretera Palma

Pocoví Cerdá, P. – R. Llull, 2

Roca Mayol, A. – Buenavista, s/n. Tel. 23

CERRAJERÍAS

Bauzá Miralles, L. – Rector Escarrer

Garcías Sastre, B. – Mercado, 9

Fiol Ferrando, J. – San Bartolomé

Lladó Marimón, M. – Palma, 149

Mut Andreu, B. – Palma, 149

Pocoví Garcías, J. – Baja, 48. Tel. 91

Sampol Cladera, V. – R. Llull, 16

CINES

Cine Royal

COMADRONAS

Miralles Miralles, J. – S. Bartolomé, 38. Tel. 33

Verger Serra, J. – R. Llull, 20

COMESTIBLES

Amengual Ribas, M. – Plaza Vieja, 9

Bauzá Arbona, C. – Molinar, 21. Tel. 45

Costa Colomar, J. – Palma, 33

Fullana Sastre, B. – Pl. Vieja, 30. Tel. 32

Gomila Gelabert, F. – Gral. Franco, 27

Gomila Miralles, A. – S. Bartolomé, 26

Gomila Miralles, J. – Vte Mas. Tel. 81

Jaume Amengual, M. – Plaza Vieja, 30

Manera Mesquida, A. – Palma, 98

Mayol Garau, J. – Gral. Franco, 31

Mayol Verger, J. – Calvario, 4

Miralles Ribas, R. – C. Sotelo, 8. Tel. 7

Moll Sampol, C. – R. Llull, 14

Verger Vaquer, A. – Ribas, 20

CONSTRUCCIÓN (Material)

Mayol Gomila. – S. Capó, s/n. Tel. 39

ELECTRICIDAD

Barceló Arbona, F. – Baja, 38. Tel. 90

Ferrer Sampol, G. – G. Ruiz, 6. Tel. 27

Gas y Electricidad. – Tel. 9

Mayol Verger, J. – Molinar, 10

Agrimontuiri
S.L.

Ctra. Palma - Artá, Km. 28 - 07230 Montuiri

Telf. 971 161 523 Fax 971 161 524 Telf. 607 301 144

1) C.N.S. són les sigles de Confederación Nacional de Sindicatos

Miralles Julià, J. – Amargura, 1

ELECTRODOMÈSTICOS

Pomar Pomar, M. – Gral. Franco, 40

EMBUTIDOS

Bauzá Matas, M. – Gral. Mola, s/n.
Tel. 70

Fiol Company, M. – Garrover, 10. Tel. 25

ESTANCO

Rosiñol Verger, J. – Gral. Franco, 4

EXPLOSIVOS

García Garau, M. – S. Capó, 16

FARMACIAS

Verd Palou, J. – Palma, 2. Tel. 58

FERRETERÍAS

Bauzá Miralles, J. – Plaza España, 7

FERTILIZANTES

Martorell Arbona, M. – Palma, 162.
Tel. 16

Miralles Cerdá, R. – Ribas, 10

FRUTAS

Vidal Estarellas. – Crta. Manacor, s/n.
Tel. 46

FRUTAS (Conservas)

Sbert Grimalt, F. – Palma, 157

Verger Socias, M. – San Bartolomé, 28

FRUTOS SECOS

Sastre Mayol. – Palma, 108. Tel. 11

GANADO (Tratantes)

Bauzá Llull, F. – P. Vicente Mas, 1.
Tel. 53

Bennàssar Mayol, A. – Palma, 33. Tel. 8
Verger Bauzá, M. – García Ruiz, 7.
Tel. 12

Verger Cloquell, B. – Gral. Franco, 2.
Tel. 15

GASEOSAS

Rosiñol Mas, G. – C. Sotelo, 18. Tel. 19

GUARNICIONEROS

Arbona Arbona, F. – Mtro. Porcel, 10
Fiol Ferrando, G. – Corridas, 6

HIELO

Rosiñol Mas, G. – C. Sotelo, 18

HORMIGONES

Mayol Mayol, G. – Emilio Pou, 15

Sastre Mayol, M. – Son Manera. Tel. 50

LOZA

Boned Segura, E. – García Ruiz, 50

MECÁNICOS (Talleres)

Fiol Miralles, J. – R. Llull, 16. Tel. 65

Florit Matas, M. – Palma, 159. Tel. 42

MÉDICOS

Andreu Martínez, F. – García Ruiz, 42
Ferrando Gallard, J. – Gral. Franco, 1.
Tel. 26

Oliver Sastre, J. – Palma, 2. Tel. 18

MERCERÍAS

Ferrer Sampol, C. – S. Fernando, 25.

Sastre Ribas, G. – Gral. Franco, 40

MODISTAS

Nicolau Arbona, M. – Ribas, 28

PANADERÍAS

Panadería Can Mateu des Forn. –
Gral. Franco núm. 17. Tel. 61

Panadería Can Mayol. – Calvario, 4.
Tel. 67

Panadería Can Muix. – Baja, 74

Panadería Rosiñol. – S. Fernando, 41.
Tel. 31

PELUQUERÍAS (Caballeros)

Fiol Pocoví, J. – Vanrell

Gomila Gomila, J. – García Ruiz, 14

Mayol Mayol, A. – Gral. Franco, 16

Miralles Lladó, J. – Mercado, 5

Pizá Nicolau, B. – Gral. Franco, 36

Vich Mas, G. – Gral. Franco, 8

PELUQUERÍAS (Señoras)

Andreu Oliver, M. – Gral. Mola, 4

Arbona Trobat, F. – Baja

Cerdá Mesquida, M. – Calvario, 2

Marimón Pizá, B. – Gral. Franco, 37

PIEL (Confecciones)

Sastre Roca, J. – San Fernando, 8

PIENSOS

Bauzá Socias, R. – Crta. Llucmajor

POLLERÍAS

Oliver Gelabert, G. – P. Nuevo, 9. Tel.
71

RELOJERÍAS

Aguiló Piña, L. – Gral. Franco, 17

SASTRES

Bauzá Mayol, J. – Gral. Franco, 21

Cerdá Verger, S. – Gral. Franco, 21

TELÉFONOS

Compañía Telefónica Nacional de
España. – San Fernando, 11. Tel. 50

TEJIDOS

Amengual Garcías, C. – García Ruiz, 17

Hijos de Ana Oliver. – Av. Es Dau, s/n.

Jaume Amengual, M. – Plaza Vieja, 30

Pomar Pomar, M. – Plaza España, 7

TRANSPORTES

Font Siurana, M. – García Ruiz, 24

Garau Bauzá, J. – Baja, 5. Tel. 57

Garau Mora, J. – Es Dau, 19

Gomila Cerdá, J. – Letra B, 3

Gomila Jaume, J. – Mtro. Porcel, 25

Lladó Niell, M. – A. Rosselló, 3

Marimón Pizá. – Plaza España, 7

Mayol Cerdá, A. – A, 12

Miralles Riera, J. – Emilio Pou, 15

Mora Mayol, M. – Pozo Nuevo, 7

Pizá Artigues, M. – Crta. Manacor

Ribas Mulet, J. – Ribas, 20

Roca Mayol, A. – Can Joanot

Vaquer Ballester, M. – Palma

Verd Garau, A. – San Fernando, 3

Verger Payeras, A. – Es Dau, 7

VETERINARIOS

Bonet Oliver, J. – R. Llull, 16

Ginart Vidal, F. – Costa y Llobera, 7

VIDRIOS

Llabrés Amer, J. – Carretera Manacor

YESERÍAS

Manera Verd, R. – R. Llull. Tel. 89

**Comentari i transcripció:
GUILLEM MAS MIRALLES**

Especialitat en cuina Mallorquina

Ctra. Palma - Manacor Km. 29.320
07230 - MONTUÏRI - Tel: 971 64 41 01

Pèssim any 2002

Al programa Agrosfera que s'emet els dissabtes a les nou i mitja per TV 2 el passat dia 4 de gener va donar un resum d'allò que havia estat l'agricultura espanyola i de com havien evolucionat, tant les noves tècniques de conreus i produccions com els preus durant l'any 2002. Segons dit informe, la majoria de productes agraris no han millorat gens la seva rendibilitat. Els preus, com sempre, no estan en consonància amb els costos de la producció ni amb la millora de les rendes agràries respecte d'anys enrera i que aquestes ja eren baixes o nul·les. Hi ha productors que troben els ha anat bé si no hi han perdut, però d'increment de les rendes, res de res.

Començant pels més essencials, com poden ésser els cereals i llegums, els fruits secs, ametlles, avellanes, nous, els raïms i el vi i bastants d'altres que respecte al no gaire llunyà any 1999 han abaixat el preu per terme mig un 40% i en alguns casos el 70. Afecte tant el cereals i llegums que consumim directament com és l'arròs, mongetes, lleties, cigrons, faves... com els que menjem transformats en carn, llet, ous com són ordi, blat, civada i altres el productor ho ha de vendre a un preu ridícul. En duïen des de l'UE que i ha excedents. Quina sort! Quasi no és creïble, donat que a llocs del món, fins i tot a una nació gran productora

com és l'Argentina, no n'hi ha abastament per sadollar totes les persones. Allò, lògic, seria en vista de les mancances d'aliment que hi ha a certes contrades del món que les coses de la menjua tinguessin fàcil venda i les vendes dels productes agraris no van gaire bé pels productors.

Hortalisses

Pel que fa a les hortalisses poguérem veure per la televisió com enmig d'una carretera de la part d'Almeria havien trabucat tones de tomàtigs en protesta del baixos preus. No tenien sortida, els mercats es troben embafats. No vaig entendre les tones que tiraren però se'n tiraren tantes que vistes per televisió semblava una vermella muntanya. Si és per Galícia no poden vendre les patates i es perden al camp.

Aquest fet de les tomàtigs en ple

La tomàtiga de ramallet és considerada la millor per fregar damunt una llesca de pa

hivern pels hortolans mallorquins sembla un poc rar, fos pel mes de setembre o octubre que a les conreades dins hivernacle s'hi afegixen les conreades a defora, sí que semblaria normal aquesta abundància, ara pel mes de gener, quan encara pels pobles freds del pla pensam a fer el planter de tomàtigs i sembrar les patates, estam un poc sorpresos.

Aquest fet en aquestes dates demostra com han avançat les tecnologies i els conreus dins hivernacles. Avui en dia la gran majoria de productes hortícoles es produeixen de tal manera que semblen grans fàbriques de tomàtigs. Al motiu d'haver-hi excés de producció, pens, es deu a que són grans empreses o companyies que ho manegen i tenen poder econòmic per dur a terme les construccions de grans hivernacles i tecnologies per produir permanentment d'una manera més ràpida i segura que a defora.

També un altre factor es dona pel motiu que les hortalisses que s'han de vendre dins uns quant dies. No aguanten gaire temps dins frigorífics i urgeix el vendre-les. Com que aviat es passen potser hores d'ara ja hagi fugit l'embafada i els preus s'enfilin per amunt.

Pel que fa als hortolans montuirers a l'hivern no hi ha gaire producció. Pel que fa a les tomàtigs tenim la nostres castes de mallorquines de ramellet que a més d'ésser les millors per fregar damunt la llesca de pa per fer pa amb oli, es poden guardar tan esteses com enfilades i com

que no urgeix el vendre-les els preus s'aguanten. Alerta però que des de fa uns anys se'n conreen dins hivernacle. D'aquestes, a més de no ésser tan gustoses com les penjades o esteses damunt canyissos i que ara estan ben eixutes, podent-les produir tot l'any, poden haver-n'hi massa i embafar el mercat com ha succeït fora de temps amb la tomàtiga d'ensalada.

De moment sembla que a les nostres tomàtigs mallorquines, com que són de qualitat, es venen, però sempre ens afecte un poc. Ja se sap allò de "el vinagre fa mal al vi bo", i si aboquen tomàtigs forasteres als mercats d'aquí, perjudiquen les vendes de la prestigiosa tomàtiga mallorquina de ramellet.

SION NICOLAU

Flor de Murta

**Venda de pinso per a
cans, moixos i aus**

Articles a 75 cèntims

C/ Palma, 163

Tlf. 971 64 65 90

Montuïri

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

"Ses formiguetes"

A mitjan segle passat les nines que anaven a Ca ses Monges a més de dedicar el temps convenient a l'estudi, també feien moltes altres activitats. I a aquestes cinc, quan encara sols tenien 7 o 8 anys, les varen ensenyar una cançó amb els moviments i postures (semblants a formigues) per representar-la a una comèdia per a una funció teatral a la que hi havien d'assistir totes les alumnes del col·legi i també, després, els pares i mares.

Les veim acotades –així havien d'estar– i la cançó començava: "Las pequeñas hormiguitas por San Juan, cuando el trigo ya granó...". I ara, passats ja més de 50 anys, han estat males de destriar. Però així i tot sembla que eren (d'esquerra a dreta) Aina Maria de Sa Torre, Margalida Miralles "Costa", Marita Munar, Catalina Jordà "de Solanda" i Catalina Mas "Soqueta"

Records d'infantesa

"M'engataren"

Fins que vaig haver de rebre la Primera Comunió vaig anar a costura a Ca ses Monges, però encara que fos un pageset, durant 4 anys vaig esser el primer de l'escola. En aquell temps –l'any 1921– un dia mestre Miquel "Galiana" amb un altre que venien d'enteular una caseta pels voltants de Son Pujol, duïen una botella de cassalla de la qual me'n feren beure i, en conseqüència, vaig agafar una "gateira" tan forta que no m'aguantava. Aleshores encara no havia complit els 7 anys.

Aquell dia anava cap a escola, i pel camí vaig "embolicar" en Joan "Borreio" davant Cas Collells i el vaig tirar dins "Na Llarga". I en arribar a davant Ca ses Monges i amb els al·lots

que esperàvem per entrar, va començar a esperèixer en Mateu "Confiter", que ja estava molt gras, i en veurem d'aquella manera em va fer un poc els comptes. I... què vaig fer? L'embolic, mà cul i mà cap, i el vaig tirar damunt un roser que tenien "Ses Masses"... i ja pots suposar ses espinades que se'n dugué. I poc després entràrem dins les escoles.

En aquell estat que em trobava, com és de suposar no en feia cap de bona. Em veure'm d'aquella manera, Sor Margalida –la monja que ens donava classe– em féu posar les mans damunt la taula per pegar-me amb el "puntero". Però jo la llevava, i de tan fort que pegava, en va rompre dos, de "punteros". No sé que vaig fer, però sí record que vaig agafar la taula i la vaig trabucar damunt davall... i ja pots suposar: papers, llibres, llapis, tinta... tot pe'n terra.

Llavors la monja ajudada per un pa-

rell de nins més, m'agafaren i tot l'horabaixa em tengueren tancat dins el lloc comú.

En sortir d'escola dues monges em varen haver d'acompanyar a ca meva, degut a la cassalla que aquell imbècil m'havia donat. Allà trobarem mumare i les monges li contaren tot quan havia succeït. Aleshores mumare –com si ara la veiés– partí cap a Can "Galiana", el picapedrer, i jo hi vaig anar darrera així com vaig poder. En arribar-hi es posà a insultar-lo, però no es va conformar en paraules, sinó que li va pegar 5 o 6 bufetades, i ja tot seguit partírem cap a ca nostra; i així es va acabar tot. Cal afegir que Sor Margalida era una monja bona i activa, però nosaltres érem molt "punyeterrons". Es va cuidar de nosaltres fins que combregàrem.

Així ho contà Gabriel Cerdà "Rupit"

El camp de futbol serà ampliat i cobert de gespa artificial

La victòria sobre el Constància, el millor partit d'anys ençà

El camp de futbol d'Es Revolt tindrà una altra fesomia. Aquest més de febrer, com ja es podrà haver llegit a la pàgina de l'Ajuntament, començaran les obres d'ampliació i tot seguit les d'implantació de la gespa artificial. Es calcula que els treballs es perllongaran per espai de dos o tres mesos i mentrestant els partits restants d'aquesta temporada i mentre durin les obres es disputaran en el camp municipal de Porreres o algun altre, segons les disponibilitats. D'aquesta manera el

nostre camp ja podrà tractar de tu a tu amb la resta de gairebé tots els de Mallorca de la mateixa categoria. Una millora molt desitjada tant pels jugadors com pel públic que així podrà gaudir de veure, teòricament, millors encontres.

Pel que fa al futbol de 3ª nacional cal destacar per damunt de tot el resultat de 3-0 obtingut pel Montuïri sobre el Constància d'Inca el darrer diumenge de gener. Fou possiblement el millor partit disputat pels locals al llarg de les darreres tempora-

des, en tractar-se d'un rival de prestigi i que encapçala des de fa algunes jornades l'actual campionat.

O.A.

Resultats del mes de gener

FUTBOL

3ª Nacional

Montuïri, 1 - Arenal, 0

Sols una de les moltes oportunitats clares de marcar va servir per guanyar un partit en què el Montuïri gairebé sempre el va dominar. En canvi els visitants no crearen cap casta de perill. Fou una victòria justa gràcies al gol marcat per Ferrer aprofitant una bona centrada de Verger.

At. Balears, 4 - Montuïri, 2

Si el Montuïri no hagués perdonat les clares ocasions en els 30 minuts primers, possiblement el resultat hagués estat un altre. Després, poc a poc, el Balears es va refer i en els cinc darrers minuts de la primera part s'avançà amb dos gols i ja no hi va haver res a fer, si bé una reacció dels montuïrers arribaren a situar el marcador en un 3-2, però en el darrer minut els locals aconseguiren el quart i definitiu.

Platges Calvià, 2 - Montuïri, 1

El Montuïri va plantar cara en tot moment, però no pogué fer-se amb la victòria, ja que el Platges de Calvià va destruir molt de joc i el montuïrers, que havien empatat en el minut 13 de la segona part, deu minuts més tard contemplaven el segon gol dels locals i ja no pogueren fer res més.

Montuïri, 3 - Constància, 0

Un dels partits que fomenta l'afició i gaudeix l'espectador, fou el partit jugat en Es Revolt el 26 de gener davant el capdavanter Constància i que es recordarà per molt de temps. Llevat dels primers vint minuts en què el partit fou igualat, els locals van portar sempre les "riendes" d'un encontre que semblava ser el Montuïri el més poderós.

2ª Regional

Montuïri, 1 - Alcúdia, 1

Sta. Eugènia, 1 - Montuïri, 1

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11

Pol. Son Castelló 07009 Palma de Mallorca

MANS

L'Almoina, 30 · Tlf. 971 16 84 56

Porreres

At. Peguera, 4 - Montuïri, 1
Montuïri, 1 - Son Ferrer, 1

Juvenils

Xilvar, 2 - Montuïri, 2
Montuïri, 4 - Campanet, 0
Son Cotoner, 2 - Montuïri, 2
At. Balears, 5 - Montuïri, 0

Infantils F-7

Barracar, 2 - Montuïri, 5
Montuïri, 2 - Campanet, 1
Porreres, 1 - Montuïri, 7

Alevins F-7

Montuïri, 1 - Petra, 0
Campanet, 5 - Montuïri, 4
Montuïri 1 - Sineu, 5

Benjamins F-7

Cardassar, 7 - Montuïri, 5
Montuïri, 2 - Manacorins, 3
Es Pla, 10 - Montuïri, 1
Montuïri, 1 - Artà, 12

El
Montuïri
Infantil
F-7 de la
temporada
2002-2003

BÀSQUET FEMENÍ

Mini

Montuïri Verger, 18 - Jovent, 36
Manacor, 13 - Montuïri Verger, 32
CIDE, 2 - Montuïri Verger, 52

Infantil

Jovent, 53 - Montuïri Manera, 10
Manacor, 26 - Montuïri Manera, 29
Montuïri Manera, 26 - Lluçmajor, 37

Cadet

Manacor, 77 - Montuïri, 32
Montuïri, 51 - Campanet, 15
Hispanya, 51 - Montuïri, 25

1ª autonòmica

Calvià, 53 - Lapis Montuïri, 47
Binissalem, 45 - Lapis Montuïri, 37
Lapis Montuïri, 32 - Sa Talaia, 85

CICLISME

Pla de Mallorca

Ja està programat el XIX Trofeu Ciclista Pla de Mallorca d'enguany que, com en edicions anteriors, tindrà un etapa a Montuïri. Serà el diumenge dia 8 de juny. Les etapes seran les següents: 1ª. Dijous dia 1 de maig a Maria de la Salut (Cronometrada individual - 6 Km); 2ª. Dissabte dia 24 de maig a sa Pobla (Ruta); 3ª. Dissabte dia 31 de maig a Vilafranca (Crono-metrada individual - 15 Km); 4ª. Diumenge dia 1 de juny a Muro (Ruta); 5ª. Diumenge dia 8 de juny a Montuïri (Ruta). 6ª. Dissabte dia 14 de juny a Sineu (Ruta). Les etapes que es disputin els dissabtes començaran a les 15 hores, metre que les dels diumenges o festius s'iniciaran a les 9 del matí.

Restaurant
Cas Carboner (DIMARTS TANCAT)

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES...

Bufet diari de dilluns a dissabte
Mè, porcelletes, porcelles i altres plats per dur-se'n

Ctra. Manacor, km. 28 • Tlfs. 971 64 65 04 - 971 64 40 66
07230 MONTUÏRI

Hotel Rural Es Figuerol Nou
Es Pati de Montuïri

Restaurant

Diligent servei
Amb totes les comoditats
Acurada atenció al client
Servei de noces i banquets

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

Economia

La transparència econòmica no sols és un deure, sinó també una obligació. Per aquest motiu, un any més volem oferir a tota la comunitat parroquial el balanç econòmic de la parròquia de l'any 2002.

Entrades:	Euros
Col·lectes	14.234.43
Llogaters:	7.505.88
Donatius i rifes:	3.256.38
Bancs:	2.104.79
Hisenda:	3.512.79
Total entrades:	30.614.28

Sortides:	
Electricitat:	1.166.19
Aigua:	82.67
Butà:	111.38
Litúrgia:	11.051.97

Pastoral:	1.045.23
Personal:	15.839.84
Manteniment:	10.631.20
Festa Puig:	758.71
Total sortides:	40.687.19

Dèficit de:	1.675.991 pts
En metàl·lic al banc el dia 31-12-2002	1.199.418 pts

Projectes de futur:

- Reparar la teulada de l'església.
- Reparar la paret del jardí de la parròquia

- La rampa

Ja tenim enllestit el projecte de la reparació de la teulada. Estam pendants dels permisos de la Comissió de Patrimoni del Consell i de la Comissió del Bisbat de Mallorca per poder començar les obres.

La pau, un dret i un deure

"Pau a la terra" anunciaven els àngels en el naixement de Jesús. El papa Joan XXIII proposà *Pacem in terris* a tots els homes de bona voluntat. D'aquest declaració ara farà quaranta anys i la feu a un mon, bloquejat i dividit per la muralla de Berlín, la crisi dels míssils de Cuba i el llast de dècades d'enfrontaments i governs dictadors i totalitarismes. La pau pareixia una utopia incansable.

Pacem in terris, proclamà el Papa bo dos mesos abans de la seva mort, sense acovardir-se davant l'avanç d'una guerra inevitable en aparença.

Tampoc Joan Pau II està conforme amb els qui creuen impossible el somni de la pau. En el seu missatge per la Jornada Mundial de la Pau recollí el desig de què la pau arribi al nostre món.

Moguts per l'esperit del mestre de la no-violència, Gandhi que el passat dia 30 de gener, celebràvem el 55è aniversari de la seva mort pensam que són quatre els pilars indispensables per assegurar la pau entre els homes i dones del nostre món: la justícia, l'amor, la llibertat i la veritat. Sens ells no pot existir per falta de fonament.

Per fer realitat la pau, cal prendre consciència no sols dels propis drets, sinó també dels drets dels altres. Sols d'aquesta manera serà possible una nova consciència, una consciència fonamentada en el mou manament: l'amor. Sols així serà possible un món a on la pau no sigui sols una quimera o una utopia, sinó una realitat pràctica.

Mentre aquesta nova consciència no arriba es necessiten gests concrets que expressin una voluntat profunda i real de contribuir a la seva construcció. El compromís amb els oprimits d'aquest mon és una premissa fonamental no sols per la pau, sinó també per la dignificació de l'home. I en aquest compromís els creients de qualsevol religió del món tenim molt a dir fer per dur a terme aquest desig comú de tots els homes i dones de bona voluntat.

Malgrat les diverses amenaces de guerra d'alguns països com Estats Units i els seus aliats a països del Tercer Món, la pau cada cop més és necessari per un equilibri còsmic. Ja no podem malmenar més el nostre planeta. Els homes no sols hem fet malbé la raça humana, sinó també el cosmos.

Las proclames dels líders poderosos de la terra que planegen les guerres i les violències no fan altre cosa que justificar decisions de domini i de força que poden dur a tota la humanitat cap a un espiral de destrucció.

La guerra sempre depèn de la voluntat humana. No es una catàstrofe natural incontrolable. Es fruit de les decisions, actes i omissions dels homes en relació amb els béns de la terra i amb altres homes.

També la pau depèn de la voluntat humana. No neix espontàniament, sinó com a fruit de les seves decisions, accions i omissions encaminades a construir la societat damunt la justícia, l'amor, la llibertat i la veritat.

Desgraciadament avui ens preocupa, com també preocupa a molts, que en el nostre món hi hagi massa "horitzons tacats de sang". Som conscients que cal educar per la pau, les escoles, els grups d'Esplai i altres tenen una gran tasca a fer perquè la pau no sols és un deure.

Així com els poderosos de la terra provocam la guerra i la mort injusta; ens demanam, quan provocaran la pau i la vida digne?

Pluviometria

Gener de 2003

Dia	5	1'1 l/m ²	"	20	1'5 "
"	6	2'0 "	"	21	0'4 "
"	7	0'5 "	"	22	1'0 "
"	8	0'9 "	"	23	0'6 "
"	9	4'9 "	"	27	4'1 "
"	10	16'2 "	"	30	4'8 "
"	16	0'3 "	"	31	4'2 "
"	19	6'0 "		Total	48'5 l/m²

Apotecaries

9 febr Porreres	23 febr Vilafranca
16 " St. Joan	2 març Ariany

Temps passat

10 anys enrere

Febrer de 1993

3 montuïrers obtenen
càtedra de secundària

A resultes de concurs de mèrits han obtingut l'accés a la condició de càtedra de secundària aquests tres montuïrers: Joana Martorell Nicolau, Llorenç Arbona Vallori i Antònia Andreu Juan.

25 anys enrere

Febrer de 1978

Recaptació per a viatge d'estudis

Els alumnes de 8è curs de les Escoles i a fi de recaptar doblers per a l'excursió de fi d'estudis, dia 7 d'aquest febrer organitzaren a la Sala Mariana una entretinguda vetllada a la que hi hagué concurs de disfresses, representació escenificada de dues rondalles i algunes rifes.

50 anys enrere

Febrer de 1953

Projecte d'il·luminació del cementeri

Després que l'Ajuntament algun temps enrere hagués decidit instal·lar la il·luminació elèctrica al cementeri, la companyia d'electricitat va notificar que mancava un cable de 71 quilos, de coure, de 7 m/m². I a la sessió de dia 17 de febrer de 1953 s'acordà adquirir-lo.

100 anys enrere

Febrer de 1903

Denúncia

A rel d'una denúncia, l'Ajuntament va acordar dia 10 de febrer de 1903 notificar a Antònia Nicolau Martorell que solucionàs l'inconvenient de les seves figures, que molestaven el pas pel camí els nous establiments de Son Collell.

Noces d'argent

20 febrer 1978

Diego Cabeza de Vaca Morales amb
Mª Vicenta Jiménez González

Cuixes de pollastre amb salsa de pebres vermells

Ingredients per a 4 persones

2 dls. d'oli d'oliva • 1'5 kg de cuixes de pollastre • 3 grans d'all picat • 2 fulles de lorer • 1 ceba picada • 600 gms de pebres vermells trossets • 1 dl de vi blanc • 1 l de brou d'au • 1'5 dl de nata • Sal i pebre. Per a la picada: 1 llesca de pa fregit • 3 grans d'all fregits • 50 grs d'ametles fregides • julivert fregit. Guarnició: 200 gms d'arròs blanc.

Elaboració

Es posa una cassola al foc amb oli d'oliva. Sofregir les cuixes del pollastre fins que estiguin daurades. Les reservam. En el mateix oli, saltejam la ceba i l'all picat i el pebre trossetat. A continuació, incorporam les cuixes del pollastre i ho regam amb el vi blanc. Deixam reduir un poc. Afegim el brou d'au i ho deixam bullir amb la picada uns minuts. Cuit el pollastre, ho retiram del foc. Passam la salsa per un colador amb l'ajuda d'una trituradora. Afegim la nata i ho incorporam al pollastre. S'ha de servir molt calent amb arròs blanc i tot a punt de sal i pebre.

Mª DOLORES PINTENO

Demografia

Gener de 2003

Naixements

Dia 29-12-02.- Sabas Saura Berenguer, fill d'Enrique i de Mª Amparo.

Dia 14 gener.- Guillem Ferrer Garau, fill de Joan Gabriel i d'Antònia.

Defuncions

Dia 2.- Catalina Homar Miralles "Domàtiga", fadrina de 84 anys.

Dia 15.- Guillem Estrany Bover (de Vilafranca), casat de 69 anys.

Dia 17.- Joan Fontirroig Clar "Mestret", casat de 58 anys.

Glosa

El meu començament

Sempre ho deia: em 'gradaria això que vos contaré; aquell temps que n'aprenia, de gloses volia un llibre de ses que estaven més bé per tenir-lo en sa vida i llegir-lo quan voldré.

Es jovent d'avui en dia, es qui en sap no en vol fer; no és que ho faci pes dobler, és que es vici aqueix, m'estira.

Sé poca lletra i escriure; per això no n'he mester, de s'edat que tenc, ja ho sé, vaig perdent de cada dia; lo que a jo em pareix mentida "es glosar em dóna energia" i mentre visqui, en faré.

AMADOR FONT

VERGER

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Ctra. Montuïri a Porreres, Km.1 • Tel. 971 646 695 • Fax 971 161 503

MONTUÏRI

SORTIDES DIES 16 DE FEBRER I 23 DE MARÇ

**Esquí amb
RÀDIO MONTUÏRI**

**Esquí a
ORDINO ANDORRA**

PREUS DES DE

421 €

• Habitació doble 483 €

• Habitació triple 474 €

Sortida des de Palma amb autocar
A 10 minuts estació ORDINO ARCALIS
Apartaments ANNAPURNA *** SUP (MP)

I N C L O U :

- anada i tornada amb barco dins cabina quàdruple
- guia acompanyant des de PALMA
- estada 4 nits en Hotel ***
- Sopar a Barcelona buffet lliure (Port Olímpic)
- AUTOCAR a disposició durant tot es viatge
- FORFAIT (remuntades)
- assegurança de viatge, accidents, anul·lació i esquí en pistes

Assistència tècnica:

VIATGES MARSANS

Telf. Informació **971 79 73 14**

